
Anders Eriksson (Indlæg)

Fru president! Jag vill gärna använda den allmänna debatten för att lite reflektera över de visioner statsministrarna hade senaste tisdag. De var faktiskt rätt samstämmiga, alla sade kanske lite samma sak. Om jag räknade rätt tror jag sjutton gånger hänvisades det till Adrian Wooldridges artikel i *The Economist* som exempel på hur bra Norden är, och alla ville ha ett djupare samarbete. Men frågan om hur detta djupare samarbete skulle ske lämnades kanske lite obesvarat.

När jag pratar med ungdomar om Nordiska rådet får jag ofta höra att det verkar lite trögt, det är inte så spännande och det är okänt vilken nytta det medför. Det sist nämnda gäller kanske många gånger också andra än ungdomar.

Jag var för ett par veckor sedan som företrädare för Nordiska rådet på en konferens i Stockholm, och då frågade moderatorn helt plötsligt vad har Nordiska rådet riktigt åstadkommit. Jag räknade upp att man hade passfrihet långt före Schengen, examensbehörighet, harmonisering av de sociala rättigheterna över landsgränserna med mera. Oh, det där är ju bra, de är viktiga saker, sade frågeställaren. Varför kommer inte sådant fram? Mitt svar då var att media hittar ingen fight. Det finns inga hårda förhandlingar utan i stället är det en strävan till konsensus, och det är ju fullständigt ointressant. Det är stridigheter och hårda motsättningar som är medias drivkraft om de ska beskriva politik. Jämför vi med EU är där direkt bindande direktiv, det är tuffare förhandlingar och betydligt mer politik, och då blir det också ett större medialt intresse. Återkopplar vi till Nordiska rådet är det rekommendationer som tyvärr ofta lämnas utan dess mera åtgärder.

Ole Norrback från Gränshinderforum brukar många gånger säga att ni måste ha mera politisk drivkraft om ni ska få bort gränshinder, och det är sant. Men det gäller nog inte bara gränshinder, det också gäller mera generellt. Min vision skulle vara ett betydligt mera politiskt fördjupat samarbete. Jag talar inte om en nordisk union i detta skede, även om jag själv personligen är starkt tilltalad av tanken och även om det skulle vara den optimala lösningen på all gränshinderproblematik. Med beaktande av att EU blir bara större och större ser jag en oerhörd nytta av ett målmedvetet synkroniserat nordiskt perspektiv. Min tro är att det också är lika viktigt för de nordiska länderna som är utanför EU, för de påverkas ju också av de beslut som EU tar.

Vi måste, till sist, fru president, lämna det här konsensustänkandet bakom oss, som jag ser det. Så många människor som vi är med i det Nordiska rådet är det en omöjlighet att vi ska tycka lika om allt. Det är klart att det blir lite urvattnat. Vi bör alltså försöka hitta en modell där de beslut som det nordiska rådet tar blir bindande på ett helt annat sätt än i dag.

Information

Tal nummer

284

Typ

Indlæg

Person

[Anders Eriksson](#)

Datum

31.10.13 12:17